

Klimaerklæring for socialt arbejdes undervisere og praktikere og for frivillige sociale organisationer

Introduktion:

Energiforbruget og den industrielle forurening bidrager i dag betragteligt til klimaændringer. Klimaforandringer har allerede en dramatisk indflydelse på fattige lande og fattige menneskers liv. Ifølge den videnskabelige forskning er jordens biodiversitet og klimatiske stabilitet alvorligt truet. Skal de alvorligste følger undgås, må det sikres, at den globale gennemsnitstemperatur ikke stiger med mere end 2 grader.

Kyoto-aftalen, som udløber i 2012, har forsøgt at få stater til at enes om at reducere deres CO₂-udslip. Men Kyoto-aftalen var svag og omfattede ikke nogle af de store forurenere, som USA, Kina og Indien.

Et andet problem er spørgsmålet om retfærdighed mellem industrialiserede lande i Nord og de lande i Syd der er i gang med industrialisering. Selv om udslippet af drivhusgasser for mennesker der lever i Syd pr. indbygger er langt mindre, end for os der lever i Nord, er det dem der vil lide mest under klimaforandringerne. Allerede nu ses eksempler på tørke uden fortilfælde i lande som Etiopien, og andre lande, som eksempelvis Bangladesh, oplever i stigende grad oversvømmelser. Stadig flere mennesker i Syd søger at opnå en levevis som mennesker i den industrialiserede verden, og det vil forværre situationen. I Indien og Kina med en tredjedel af hele verdens befolkning søger næsten en milliard mennesker i middelklassen at nå vestlig levestandard. Det vil have dramatiske indvirkninger på klimaet, hvis deres forventninger indfries. Derfor haster det, og det er afgørende nødvendigt, at finde mere bæredygtige måder at opfylde menneskers drømme og behov på.

Det er vigtigt, at løsninger bygger på social retfærdighed. Alle nationer må arbejde sammen både for at reducere den globale forurening og for at forbedre levestandarden for de fattigste. I det scenario er en lige fordeling af ressourcerne, en betragtelig reduktion i forureningsniveauer og lige adgang til rene teknologier og vedvarende energi helt afgørende. Verden må leve op til disse målsætninger, hvis menneskeheden og jordens fysiske miljø skal blomstre og udvikles, frem for at gå til grunde.

Det sociale arbejdes undervisere og praktikere er som professionel gruppe optaget af menneskers velfærd og af deres relationer til det fysiske, åndelige og sociale miljø, de lever i. De har derfor, sammen med de frivillige sociale organisationer, en samfundsmæssig rolle, der gør dem velegnede som fortalere for politikker som fremmer social retfærdighed og som er baseret på samarbejde, gensidighed og solidaritet. Derfor foreslår vi følgende handlinger og indsatser for at sikre interesserne for de mennesker i verden, der selv har ringest mulighed for at blive hørt, men som vil bære de største omkostninger, hvis staterne ikke tager de nødvendige skridt.

Principper:

Vi fastslår, at arbejdet på at få nationerne til at indgå en aftale om substantiel reduktion af forurening og udslip af drivhusgasser må baseres på følgende principper:

1. *Gensidig afhængighed.* Vi lever i en verden præget af gensidig afhængighed. Hvad der sker i et område påvirker mennesker andre steder.

2. *Retfærdighed*. Den ulighed, som tillader rige nationer at diktere vilkårene for lavindkomstlande er uacceptabel. Aftaler må baseres på rimelighed og retfærdighed og lette overførsel af rene teknologier og andre indsatser som mindsker truslen om klimaændringer.
3. *Samarbejde*. Nationerne skal samarbejde om løsninger af de dybtgående problemer som fortsatte klimaændringer skaber.
4. *Solidaritet*. Solidaritet fremmer den retfærdige deling af ressourcer, færdigheder og viden, der er nødvendig for at håndtere de problemer menneskeheden kollektivt står overfor, uanset om alle enkeltindivider personligt oplever problemerne.
5. *Holistisk tilgang*. Nationerne står med forskellige klimaforandrings-problemer, og forskellige befolkningsgrupper har i varierende grad bidraget til problemerne. Industrialisering og velfærdsvækst i fattige lande vil ændre balancen mellem Nord og Syd. Da den vestlige livsstil hverken er bæredygtig fysisk, åndeligt eller miljømæssigt, må denne livsstil ikke blive alles mål. Alle nationer må arbejde sammen for at finde en bæredygtig livsstil for alle mennesker, som lever på jorden i dag og for de kommende generationer. Det forudsætter en mere lige og retfærdig fordeling af viden, færdigheder og ressourcer verden over og en holistisk tilgang som indbefatter både de fysiske, åndelige og sociale områder.

Handlinger:

Den enkelte socialarbejder, må hvad enten han eller hun, er praktiker eller underviser finde sin egen måde at reducere sit personlige økologiske fodaftryk og det relaterede CO₂-udslip på, men som profession bør vi sammen med de frivillige sociale organisationer forpligte os til følgende handlinger og indsatser:

1. *Lægge pres* på FN og de nationale regeringer for at få dem til at respektere ovenstående principper og forpligte sig på omgående handling som: reducerer forurening og udslip af drivhusgasser, fremmer retfærdig adgang til rene teknologier og ressourcer med henblik på at skabe et bæredygtigt liv for alle.
2. *Mobilisere* mennesker til at give udtryk for deres bekymring og til at fremme løsninger på lokalt, nationalt og internationalt niveau, samt mobilisere egne organisationer og institutioner til på samme måde at arbejde for mere bæredygtige løsninger.
3. *Forske* i udviklingen af et perspektiv for socialt arbejde i relation til klimaændringer, og sikre den dokumentation, der er nødvendig for at støtte mennesker og handlingsplaner, der kan reducere den globale klimapåvirkning og dens indflydelse på lokale, nationale og internationale samfund.
4. *Træne og undervise* mennesker i at forstå de spørgsmål, der spiller sammen med klimaændringerne, og sikre at disse emner er dækket i det sociale arbejdes curriculum. Det bør inkludere praktik og jobplaceringer som tager fat i spørgsmål om bæredygtighed og klimaforandringer i lokalsamfund.